Мідним кроком
З року в рік
Ми проходимо століття.
Сталь гартуєм, палим сміття.
Через хвижі лихоліття
У новий звабливий вік,—
Мідним кроком
З року в рік.

Коні наші —
О, стремена!
Коні наші —
Степом вскач!
На розідрані знамена,
Україно, більш не плач!
Україно, Україно,
Коні наші —
Степом вскач!
Турки, скити і сармати,
Руський пан, шляхетний лях...
Хто не їв у твоїй хаті
На пшеничних на столах?
Скільки друзів, доброчинців,
Скільки родичів, сватів
Лляло вино через вінця
На зелені скатерті!..
Та не шана, а наруга,
Та не квіти, а ярмо,—
І цвіла іржава туга
Над сухим твоїм горбом...
Ти збирала... бідна, бідна!..
Діточкам своїм крихти
І не зчулась, як побідно
Задзвеніли копити,

І не зчулась, як над схпом
Хтось подав повстання знак,—
І розбив тюремні склепи
Робітничий Залізняк!
Україно, Україно,
Твої коні на зорі
Розплескали буйні вина
На червоні прапори!
Мідним кроком
З року в рік —
В світ широкий,
В світлий вік!
На зорі нового дня,
Україно, на коня!